

კვლავ ლიდ დარჩენილი პორტატი

მიზის დეკრადაცია და აგრო-ნარჩენების გადაწვა, ხანძრები და მათი პრევენცია - ამ საკითხებზე სულ ახლახანს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტი საკომიტეტო მოსმენა გაიმართა, რომელსაც კომიტეტის თავმჯდომარე ნინო ნილოსანი უძღვებოდა. საკომიტეტო მოსმენას, კანონმდებლებთან ერთად, აღმასრულებელი და ადგილობრივი ხელისუფლების, არასამთავრობო და სამოქალაქო ორგანიზაციების ნარმომადგენლები, ფერმერები და დარგის სპეციალისტები ესწრებოთნენ.

ნიმუ ტილოსანის განცხადებით, ეს ორივე თემა პირდაპირ უკავშირდება ერთ-მანეთს და განსაკუთრებით აქტუალური გახდა დღეს არა მხოლოდ გარემოს და-მცველებისათვის, არამედ საერთოდ მოსახლეობისთვისაც. მისი თემით, ხანძრებთან მიმართებაში, 2020 წლის სტატისტიკა დასაწყისიდანვე იმდენადა გაუარესებული, რომ აუცილებელია კონკრეტული ნაბიჯების გადადგმა, როგორც პრევენციის, ასევე თავისთავად მისი ლიკიდაციის კუთხით. საკითხი - მინის დეგრადაცია და აგრო-ნარჩენების გადაწვა - განსახილველად გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილემ სოლომონ პავლიძეშილმა გამოიტანა და აღინიშნა, რომ ეს პრობლემა უკავი მრავალი წელის მწვა-შეიძლება დაიჩიხოს კიდევ, იმიტომ რომ თუ ნაკვეთი დასუფთავებული არ არის ფიზიკურად, ტექნიკას მისი დამუშავება უჭირს. აქედან გამომდინარე, დაახლოებითი ხარჯები, რომ ვანგარიშოთ, ფრემერებს 1 ჰექტარზე დამატებით 50-100 ლარამდე უხდებათ გადახდა. ეს არის მათი მთავარი მიზანი. სუფთა ეკონომიკა და კვანონმიკური მხარე. ამიტომ თუ ჩვენ გვინდა, რომ რალაციონ ვიმოქმედოთ და ეს ადამიანები გადმოიყენოთ სწორ რელისებზე, ამ ადამიანებს უნდა დავანახოთ არ გადაწვის სიკეთე, ან უნდა შეეაშინოთ (სანქციები) ან უნდა კუთხერათ, რომ შენ თუ ამას არ გააკეთებ, დაგისუფლიდირებ მაგალითად საწავის ხარჯს, 50-70 ლარით. ან მოგცემ სათესლე მასალას. შეიძლება სხვა მექანიზმიც იყოს, მე უბრალოდ პრინციპს

ვედ დგას. „მიწის მდგრადი განვითარება პრიორულტეტად რჩება, მაგრამ ყველაზე მნიშვნელოვანია, რომ სექტორალურმა განვითარებამ, დარგების განვითარებამ არ დაზიანოს გარემო და კლიმატი, ანუ უნდა მოხდეს ეკონომიკის დაბალანსებული განვითარება გარემოზე შემარბილებელი ღონისძიებების პარალელურად.“ - განაცადა მან.

ალინიშვნა, რომ აუცილებელია პრობლემისა
მოსაგარებლად სახელმწიფოს მხრიდან
კომპლექსური პროგრამის შემუშავება,
საჭიროა საზოგადოების ინფორმირება,
მათგანის საფრთხის თვალნათლივ დანახ-
ვება. ხაზგასმით ალინიშვნა დედოფლისნ-
ყაროს პრობლემების შესახებაც, სადაც
გაუდაბნოების პროცესი ფაქტორივად
დაწყებულია. სპეციალისტთა განცხადე-
ბით, გადაწვის შემთხვევაში ნიადაგის აღდ-
გენას ათეულობით წელი სჭირდება და ამ
პრობლემის გადაჭრის ერთადერთი მნიშ-
ვნელოვანი ნაბიჯი არის საკანონმდებლო
ბაზა, აუცილებლად უნდა შეკიდეს ცვლი-
ლებები ნიადაგის დაცვის შესახებ კანონ-
ში და უნდა მოხდეს ასევე ცნობიერების
ამაღლება. ამირან კოდისგვილი, ვაშლო-
ვანის დაცული ტერიტორიების მეგობართა
ასოციაციის გამეობის თავმჯდომარებაც
გამოიქვეა აზრი აღნიშნულ საკითხებთან
დაკავშირებით: „ჩვენ რომ ახლა იმათი „დე-
ვნა“ დავინციონ ვინც ეს მიწები გადაწვა, რა
თქმა უნდა, რომელი იქნება, მაგრამ არა ის-
დენად, რადგანაც ეს ლიად ხდება. მაგრამ
თუ რამდენიმე ადამიანს დავაჯარიმებთ, ეს
შემდგომ ფარულად მოხდება და უფრო დღი
ზიანს მოიტანს. აյ საუბარის საფრთხის შე-
ქმნაზე, როდესაც შენ ნაკვეთი შემოხსული
გაქვს, მაგრამ ნამდვა გაქვს დატოვებული
შიგნით. იმიტომ კი ამ ჯარიმდება ადამიანი, რომ დაწვა, არამედ იმისთვის, რომ საფრთხე
შექმნა. გარდა იმისა, რომ ჩვენ ამ გადაწვე-
ბით ყოველწლოვარდ ათეულობით მიღიონს
კვარგავთ, საფრთხე ექმნება ბიომრავალ-

ფუროვნებას, ნიადაგს. ამიტომ სუბსიდირებისთვის 2 მილიონამდე ლარის გამოყოფა, არ მგონა ამის ფონზე პრობლემა იყოს. ეს კულტურა რამდენიმე წელში დაინერგება, თუ სწორად მივუდევბით“.

დედოფლისხმაროს მუნიციპალიტეტის მერის მოადგილე, მაცხაზ მერაბგილმა პრობლების პრევენციის გზებზე ისაუბრა: „რეალულაციები ნამდვილად მოსაქებნა და ეს ყველაზე ერთად უნდა გავა გთოთ.

აგრძონარჩენებიც ნარჩენებია, ამიტომ ვფიქრობ, რომ ფერმერი ვალდებული უნდა იყოს ის ნაკვეთიდან გაიტანოს. მეორე არის მოსავლის ალების სტანდარტიზაცია, რომელიც ხანძრებს შეაჩერებს. მაგალითიად, რა სიმაღლეზე უნდა მოიჭროს ნამჯგადა. თუ ვთქვთ 12-15 სმ რჩება გადაჭრის შემდეგ, ეს ხანძრის შემთხვევაში ადვილად ჩაიტება და მარტივად იმართება, არ იწვევს დიდ ხანძრებს და ამცირებს მისი სტიქიურად გავრცელების შანსებს. ამას ემატება ისიც, რომ ნამჯგადა მოთხოვნა გაზრდილია და ის ალტერნატიულია არა როგორც ნარჩენი, არამედ პროდუქტი, რომელსაც მესაქონლეები ძალიან კარგად იყენებენ. ეს ორი მიზგომა ყველაზე სწორი მგონია".

კომიტეტმა ასევე დაამტკიცა გარემოზე ზემოქმედების შეფასების პროცედურის აღსრულების კონტროლის ანგარიში, რომელიც კოლეგებს ასევე ნინო წილოსანმა წარუდგინა. გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტმა გარემოზე ზემოქმედების შეფასების პროცედურის აღსრულების კონტროლი, პარლამენტის რეგლამენტით გათვალისწინებული ნორმატიული აქტების აღსრულების კონტროლის ფარგლებში, ნინო წილოსანის ინიციატივით განახორციელა. ნორმატიული აქტების აღსრულების კონტროლის ფარგლებში მონაწილეობდნენ ექსპერტები, სამოქალაქო საზოგადოებისა და საჯარო უწყებების წარმომადგენლები, სხვა დაინტერესებული პირები, რომელთა მიერ წარმოდგენილი მისამართი არ მი

მონაწილეობით წარმართული ზეპირი მოს-
მენების მეშვეობით, კომიტეტმა კანონის
აღსრულებასთან დაკავშირებული საკი-
თხების მაქსიმალურად საჯარო განხილვა
უზრუნველყოფ. გარემოზე ზემოქმედების
შეფასების პროცედურის აღსრულების
კონტროლი ევროკავშირისა და გაეროს
განვითარების პროგრამის მხარდაჭერით
და ვესტმინსტერის დემოკრატიის ფონდ-
თან თანამშრომლობით აწიროვათ.

პაცობრიობის უძველესი ცივილიზაცია და მასში შემორჩენილი პირველყოფილ აღამიანია ენა

ამ სიცათიური, ენერგიული და გრეგორიუმი, რომელსაც სურათზე უჟურებთ, დღეს, როგორც იტყვიან, აღამიანია დარჩენილი გარდა სურვილისა, რაც პირველი გავრ ადამიანს გააგიროს, რომ აღამიანია კაცობრიობის უძველესი ცივილიზაცია და მასში შემორჩენილი პირველყოფილ აღამიანია ენა და რომ ეს ცივილიზაცია განალებით იგერიულ-კავკასიური ცივილიზაცია. ეს კაცი თემით, იზიდა თემურ ნატროშილია, რომლისთვისაც ვერაგ დაავადებას - პარაინსონს დაურევია ხელი და ისე დაუსუსტებია, მის შემორჩენის გული მოგიცვდება: გულულულია მოძრაობის უნარი და მატყველება, ფარი აღარ შერჩენა და ხორცი, მაგრამ მაგრამ გამორჩეულად ფიზიკა და მათემატიკა უყვარდა და ეიოლებოდა. მისი ფიზიკის მასწავლებელი, ნათელა შოუკაპვილი, ამბობდა-ხოლმე: „ასეთი მოსწავლე ჩემს საგანმი დღემდე არ მყოლია“. მათემატიკის ნიჭი კი მისთვის გენეტიკური იყო, რადგან რაიონში ცნობილი მათემატიკის მასწავლებელი მიშა ნატროშილი მისი მამის ძმა გახლდათ. და კიდევ უყვარდა სიმღერა. გიტარა მისი განუყრელი მეგობარი იყო. სწორედ სიმღერა იყო, ცხოვრებაში კინალმა გზა-გეზი რომ შეაცვლევინა, მაგრამ ამაზე ცოტა ქვემოთ.

16 წლისა უკვე თბილისის ტექნიკურ ინსტიტუტში ელექტროინიურიის სპეციალობას ეუფლებოდა. შესანიშნავი მუსიკალური სმენა და ხმა შეუმჩნეველი არ დარჩენილა და ის ინსტიტუტის კაპელაში მიიწვიეს. 1972 წელს მონაწილეობა მიიღო მოსკოვში სსრკ-ს შექმნის 50 წლისთავისადმი მიძღვნილ კონცერტში კრემლის სვეტებიან დარბაზში. უკან დაბრუნებისას საქართველოს ცეკას ახლადდანიშნულ პირველ მდივანთან ედუად შევარდნაძესთან ერთად მოუხდა მგზავრობა. თვითმფრინავში შემოსულ „პირველ პირს“ ფეხზე ნამოდგომით და ტაშით მიეგება მთელი კაპელა თავის დირიჟორ-ხელმძღვანელებიანად. მხოლოდ თემური იჯდა გაუნდრევლად. „არავთარი პირვნული ანტიპათია არ გამაჩნდა, უბრალოდ, ჩემთვის მიუღებელი იყო და არის მლიქენელობის „კულტურა“, - იხსენებს იგი და მთელი ცხოვრება ამ პრიციპისთვის არ უდალატია. 18 წლის ასაკში მან აღმარინა, რომ ცხოვრობს იმპერიაში, სადაც სიცორუე და სიყალბა გამეფებული, თანაც ისე კი არა, როგორც მრავალ ქვეყანაშია - ფარულად - არა, აქ ყველა ხედავს (იშვიათი გამონაკლისების გარდა) და ემორჩილება კიდეც. მისთვის კი ასეთი ცხოვრება მიუღებელი იყო.

თავიდან შეძლებულ ოჯახში დაბადებულისა და გაზრდილის მიზანი იყო, მოენყო ფინანსურად უზრუნველყოფილი და კომფორტული ცხოვრება და ამისთვის თითქმის ყველა პირობა ხელს უწყობდა. გამჭრიანი გონება და მომზიბლავი გარეგნობა ყველა კარს უსწიდა საზოგადოებაში. ერთი პერიოდი გზა-ჯვარედინზე შეჩერებულს გულმა მუსიკის გადასალა და ოპერის გუნდში მისაღებ კონკურსში მიღლო მონაწილე-

ბა. მიიღეს და მიუხედავად იმისა, რომ მუსიკალური განათლება არ ჰქონდა და ნოტებიც კი არ იცოდა, აბსოლუტური სმენისა და ძლიერი ბარიტონის წყალობით ისეთი სოლისტების ყურადღება დაიმსახურა, როგორებიც იყვნენ ლამარა ქურნია და პაატა ბურჭულაძე წარმატების მიუხედავად მანც მეცნიერებას დაუბრუნდა. მან გადაწყვიტა, შინაგანად მიეტოვებნა ყველაფერი და მოექცენა ცხოვრების ის ნაკადი, სადაც სიყალბის სისტემები ველარ ვრცელდებოდა. ახლობლები შემფოთებული იყვნენ, რადგან ეს გზა, მათი აზრით, დალუპვის ტოლფასი იქნებოდა და რომ გადაერნებულინათ, სთავაზობდნენ ან ეცხოვრა როგორც სხვები ცხოვრობდნენ, ანდა, შეუწყვეტდნენ დახმარებას და მოუწვდა არსებობა დამოუკიდებლად, თავის იდებთან ერთად. მაგრამ, მისთვის სიმართლე და ჭეშმარიტება საკუთარ თავზე ძვირფასი იყო. სასწავლებელზეც გული მაღვე აუცრუვდა, რადგან იქაც იგივე სიყალბე მეფობდა, სადაც ინურის დიპლომის მისაღებად საჭირო იყო გამოცდების ჩაბარება ათეიზმში, მატრილიტმასა და მეცნიერულ კომუნიზმ-

ში. ცხოვრების ასეთ გზაზე პოულობს საზოგადოებისგან გარიყულ გენიოსებს, რომლებსაც ირჩევს მასწავლებლად და იღებს გაკვეთილებს, რომლის დარი ძნელად თუ შეუძლია მისცეს რომელი უძალესმა სასწავლებელმა. ერთ-ერთი ასეთი პირვნების დახმარებით ის ეზიარება პოეზიის სიმაღლეებს და 1977 წელს ხსნის გალაქტიონის სიმბოლოებს. ზნებრივ ბილიკებს თანდათან გაჰყავავს და ლეთაებრივ გზაზე. პოეზია ხდება საფეხური რელიგიაში. 1979 წელს ის დეიდასთან პოულობს სახარებას და ეზიარება ლეთაებრივ კოდენის გარეთ გადასალა ხელის სულმა მათ სიღადეს, რომლებიც მის სულს მაღამოსავით ედება და არწმუნებს საკუთარი გადაწყვეტილების სისწორეში. იგი გულ-

„დამარტეულ არს ენაი ქართულ დღემდე მეორედ მოსულისა მესიისა საწარმებად. რათა უველებელი ენასა ღმერტმან ამზილოს ამით ენითა“

იოანე ზოსიმე

მხურვალედ ენაფება უფლის სიტყვებს და ცდილობს, ჩანვდეს მათ არსს შეგნებულად და არა ფანატიკურად, რადგან ხვდება, რომ ქრისტე სინათლეა, ხოლო ფანატიზმი-სიბრძელე. ქრისტიანობასთან ერთად ჩნდება ინტერესი სხვადასხვა რელიგიებისა და განმტოვებების მიმართ. 1983 წელს იბეჭდება ველური (ინდური) ცივილიზაციის შედევრი ბჟაგავატგიტა. ეს ნანარმოები უდიდეს შთაბეჭდილებას ახდენს მასზე. აქამდე თუ იგი აღფრთვანებული იყო ევროპული ლიტერატურით, ხედავს, რომ რელიგიური ცნობიერებით აღმატებულია. „ყოფა? არყოფნა? - საკითხავი აი, ეს არის“ - ამბობს დიდი შექსპირის გმირი და სასოწარკვეთილებაში იღუპება. კრიშნა კი მეგობრის, არჯუნას (რომელიც ინდივიდუალური სულის სიმბოლო), ამაირ სიტყვებზე იღიმება და უყვება მეცნიერებას სხეულზე, სამყაროზე და უკვდავი სულის შესახებ. ეს ცოდნა ეხმრება თემერს ქრისტეს სიტყვების გაგებაში. სხვაგარად არც შეიძლება, რადგან ყველა რელიგია (შეიძლება სხვადასხვა დონით) ერთი სამყაროს და ერთი ღმერთის შეცნობის მცდელობა. ამავე წელს იბეჭდება ჩინური ცივილიზაციის უდიდესი ქმნილება ლაონ-ძის „დაო დე ძინი“. მისი ნაკითხვისას ის მოკრძალებით და პატივისცემით ცდილობს ჩანვდეს განსხვავებული რასის აზროვნების არსა.

გასული საუკუნის 80-იან წლებში უძველესმა საიდუმლო სკოლამ შეზღუდულებულ და მოტანა ცოდნა იბერიულ-კავკასიური ცნობიერების შესახებ. პორველი შესაძლებლობისთანავე თემურ ნატროშილმა შეაფასა ამ ცოდნის მიზნებისა და დაიწყო გულმოღვინედ მუშაბა ამ საკითხზე. პარალელურად ის ეცნობა მსოფლიოს წმინდა ნერილებს ავტორიტეტული წყაროებიდან. 1977 წელს მას ეხსნება არსობრივი ცოდნა უფალი იესო ქრისტეს მოვლინების შესახებ. ამ ცოდნას კაცობრიობა 2000 წელი ელოდება. იქამდე საუბრობენ ქრისტიანულ დოგმებზე, ქრისტიანულ მორალზე. სინამდვილეში კი სახარებიდან ვიცით, რომ უფალი იესო ქრისტეს მოვლინების შესახებ. ამ ცოდნას კაცობრიობა 2000 წელი ელოდება. იქამდე საუბრობენ ქრისტიანულ დოგმებზე, ქრისტიანულ მორალზე. სინამდვილეში კი სახარებიდან ვიცით, რომ უფალი იესო ქრისტე ყველა დოგმას არღვევს, რადგან დოგმა ჩარჩია, ღმერთი კი ყველა ჩარჩის მიღმა. ქრისტე შეიძლება ხანდახან მორალისტად მოგვერვენოს, მაგრამ მორალი და შემი განვლილი ეტაპებია. ქრისტიანობა მორალზე მეტია - ის სიყვარულია! ქრისტეს, როგორც ბრძენს ისე კი არ უნდა შევხედოთ, - ის თვითონ სიძრენია! 2001 წლიდან თემური მოელი არსებით ინტერესდება იბერიულ-კავკასიური ცივილიზაციით და საბოლოოდ რწმუნდება, რომ, ეს არის კაცობრიობის უძველესი და უპირველესი ცივილიზაცია. 2012 წლის 1 ნოემბერს აფუნქციულ გენერაციის შემთხვევაში მოგვერვენოს, მაგრამ მორალი და შემი განვლილი ეტაპებია. ქრისტიანობა მორალზე მეტია - ის სიყვარულია! ქრისტეს, როგორც ბრძენს ისე კი არ უნდა შევხედოთ, - ის თვითონ სიძრენია! 2001 წლიდან თემური მოელი არსებით ინტერესდება იბერიულ-კავკასიური ცივილიზაციით და საბოლოოდ რწმუნდება, რომ, ეს არის კაცობრიობის უძველესი და უპირველესი ცივილიზაცია. 2012 წლის 1 ნოემბერს აფუნქციულ გენერაციის შემთხვევაში მოგვერვენოს, მაგრამ მორალი და შემი განვლილი ეტაპებია. ქრისტიანობა მორალზე მეტია - ის სიყვარულია! ქრისტეს, როგორც ბრძენს ისე კი არ უნდა შევხედოთ, - ის თვითონ სიძრენია! 2001 წლიდან თემური მოელი არსებით ინტერესდება იბერიულ-კავკასიური ცივილიზაციით და საბოლოოდ რწმუნდება, რომ, ეს არის კაცობრიობის უძველესი და უპირველესი ცივილიზაცია. 2012 წლის 24 ნოემბერს პირველივე ექსპედიციისა მთაში, სოფელ მურაში (ფშავი) ნაყოფიერი აღმოჩნდა: მიაკვლიერს პიქტოგრაფიული დამწერლობის ნიმუშებს (პიქტოგრაფიული დამწერლობა) ლურსმნულის წინმდებარება (კარტი). მასზე აღმოჩნდა ლურსმნული ფირფირის ფირფირის ფირფირის ფირფირის ფირფირის

ქალაუზლება ტვინის ფუნქციონირებას ცვლის

ଦାଳାୟଜଲ୍ଲେବା ରନ୍ଧର ରୁଚ୍ଯାପତିତ ଗାୟେମାନ୍ଦୀ
ନ୍ତାମାଲୀ ପ୍ରମତ୍ତିଲୋପ୍ୟ, ମାସ ଗ୍ରେରଣ୍ଡିଟି ମୋହଲ୍ଲେବ୍-
ବୀଳୀ ଗ୍ରନ୍ଦେଲୀ ଶୀଳ ଦାର୍ଢିତ୍ସମ୍ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ଦାଳାୟଜଲ୍ଲେ-
ବୀଳୀ ଗାଢ଼ର୍ଯ୍ୟବୀଳୀ ଗାର୍ଵ୍ୟବୀଳୀ ଶୈୟୁଦିଲୀଙ୍କା.
ଏ ସାହୁତାରି ତାତୀରୀ ଦା ଶେଶାଦଲ୍ଲେବ୍ଲେବ୍‌ବୀଳୀଙ୍କୁ
ଅର୍ଦ୍ଧପାତ୍ରରୀଦ ଲ୍ଲେବ୍‌ବୀଳୀଙ୍କୁ ଗାର୍ଵ୍ୟବୀଳୀଙ୍କୁ ଦାଳାୟଜଲ୍ଲେବୀଳୀଙ୍କୁ
ମାଗରୀଥ ଶେଶାଦଲ୍ଲେବ୍‌ବୀଳୀଙ୍କୁ, ରନ୍ଧର ମନ ତ୍ରୁଟିନିବୀ ଦା-
ଶୀଳବୀଳୀ ଗାମନୋନ୍ତିବୀଳୀଙ୍କୁ?

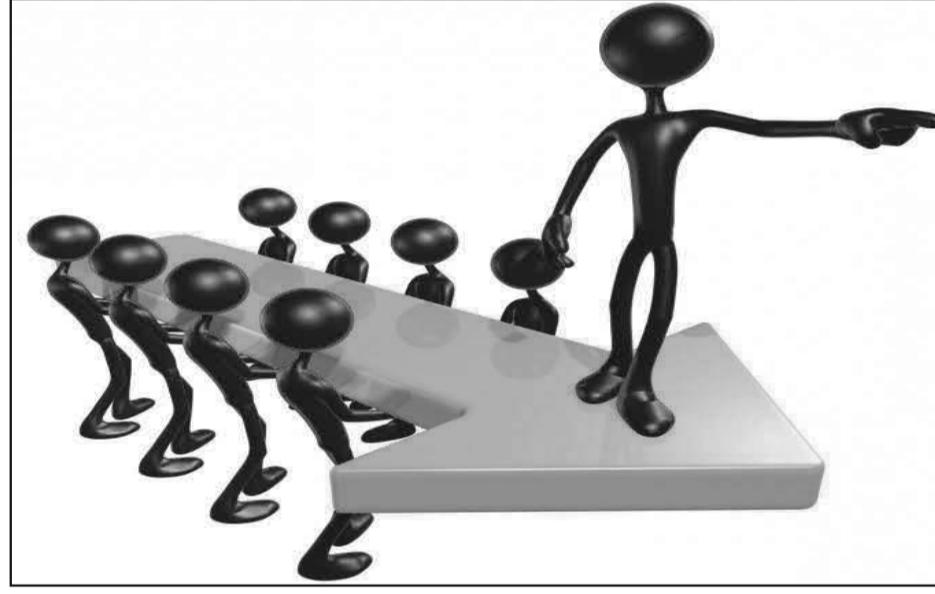
ისტორიკოსმა პენრი ადამშმა ძალაუფლება ხატოვნად რომ დაახასიათა როგორც „სიმსივნის სახეობა, რომლის ბოლო სტადია მსსვერპლის ემპათიის უნარის მოკვლაა”, მას სამედიცინო ენისთვის აუცილებელი მეცნიერული სიზუსტის დაცვის პრეტენზია არ ჰქონია. თუმცა მისი ეს სიტყვები ძალიან შორსაც არ დგას კალიფორნიის უნივერსიტეტის ფსიქოლოგიის პროფესორის, დაბრ კელტინერის თეორიისგან, რომელიც მან მრავალწლიანი ლაბორატორიული და საველე კვლევების შედეგად ჩამოაყალიბა. ორი ათწლეულის განმავლობაში ჩატარებულ დაკვირვებებზე დაყრდნობით, მან აღმოაჩინა, რომ ძალაუფლების გავლენის ქვეშ მყოფი პირები ისე იქცევიან, თითქოს ტვინის ტრაგმული დაზიანება გადაეტანოთ - ისინი უფრო იმპულსურები და ნაკლებად ფრთხილება ხდებიან; და რაც კველაზე მინშვნელოვანია, სიტუაციის სხვა ადამიანების გადმოსახედიდან შეფასების უნარი უქვეითდებათ. ონტარიოს მაქამასტერის უნივერსიტეტის ნევროლოგმა, სუზნილლერ მომზაც თავის ნაშრომში მსგავსი სიმპტომები აღწერა. კელტნერისგან განსხვავებით, რომელიც ქცევის ტიპებს სწავლობს, ობი ტვინზე კონცენტრირდება. როდესაც მან დიდი და მცირე ძალაუფლების მქონე ადამიანების თავები ტრანსკრანიულ-მაგნიტურ-სტიმულაციური აპარატის ქვეშ მოათავსა და შედეგები ერთმანეთს შეადარა, აღმოაჩინა, რომ ძალაუფლება სარკისებრი ნეირონების ფუნქციონირებას აფერხებს, რასაც, დიდი ალბათობით, ემპათიის უნარზე ზეგავლენის მოხდენა შეუძლია. ეს აღმოჩენა იმ ფენომენს, რომელსაც კელტნერმა **ძალაუფლების პარადოქსი** უწოდა, ნევროლოგიურ საფუძველს უქმნის. ამ თეორიის თანახმად პარადოქსი იმაში მდგომარეობს, რომ ძალაუფლების ხელში ჩაგდება იმ უნარების ნანილს გვაკრვევებს, რომელთა დახმარებითაც მოვიპოვეთ ეს ძალაუფლება.

— ସାରକୁ ଯେତେବେଳୀ ନେଇରନ୍ଦ୍ରେବୀରୁ ମେଘେଶ୍ୱରିଙ୍କିରୁ ପାଇଲାମା ।
ସାରକୁସାରକୀ ନେଇରନ୍ଦ୍ରେବୀରୁ ମେଘେଶ୍ୱରିଙ୍କିରୁ ପାଇଲାମା ।

ძალაუფლების შეგრძნების არმქონი
მონაცილებში სარკისებრმა ნეირონებ
მა მშვენიერად იმუშავა: მათ ის ნერვული
კავშირები გაუაქტიურდათ, რომლებიც
რეზინის ბურთის თავიანთი ხელით მოკუმ-
შვის დროს ამჟავებდოდნენ. რაც შეეხება
ძალაუფლების მქონეთა ჯაღუფს, მათში ეს
საპასუხო რექაცია ნაკლებად შეინწყა.

ნიშნავს თუ არა ეს იმას, რომ მათ
ში სარკისებრი ნეირონები მწყობრიდან
იყო გამოსული? უფრო სწორი იქნება, თუ
ვიტყვით, რომ ისინი, უპრალიდ, ანესა-
თეზირებული გახდლათ. ექსპერიმენტის
არცერთი მონაწილე არ იყო მუდმივი ძა-
ლაუფლების მფლობელი. ისინი ყველანი-
სტუდენტები იყვნენ, რომლებსაც თავდა-
პირველად სთხოვეს, ისეთი ამბავი გაეხსე-
ნებინათ, რომლის დროსაც რაღაცას ზედა-

ერთდღოულად, არა და კი. როულია
ტვინს უბრძანო, ალარ მოქეცეს ძალუფლუ
ბის ზეგავლენის ქვეშ. ამაზე გაცილებით
მარტივი ისაა, რომ დროდადრო მაინც ა
იგრძნო თავი ძლევამოსილად. „როცა სა
კითხი ჩვენი აზროვნების ფორმის შეცვლა

ეხება, - ამბობს კელტინერი, - ძალაუფლება
არ უდრის რაიმე თანამდებობის ქონას, - ე-
უფრო ფსიქიკური მდგომარეობაა“. მის
ექსპერიმენტების შედეგები იმაზე მიინიშე
ნებენ, რომ იმ გამოცდილებების გახსე
ნებით, რომელთა დროსაც თავს ძლევა
მოსილად არ ვერძნობდით, ჩვენს ტვინი
რეალობის ადეკვატურად აღქმის უნარ
ვუბრუნებთ.

როგორც ჩანს, ზოგიერთ ადამიანზე
უსუსურობის განცდის მომგვრელი გამოც
დილების გახსენება მართლაც მოქმედებდა,
და, თუ ეს მოგონება საკმარისად ძლიერია

როდესაც ის სახლში დაბრუნდა. სინამდვილეში, ამ ამპავში ყველაზე მნიშვნელოვანი ისაა, რომ მას ნუი ჰყვება. ამბის ასე გახსენება ყოფითი ვალდებულებებისა და თაგმდაბლობის არდავიწყებას ემსახურება. ნუის დედა ამ ისტორიაში რეალობასთან დამაკავშირებელი ძალის განხახირებაა.

უინსტონი ჩერჩილისითვის ადამიანი, რომელმაც ეს როლი შეასრულა, მისი ცოდლი იყო. კლემბენტინს ეყო გამზღვდობა, ეს სიტყვები დაწერია: „ჩემო ძეირფასა უინსტონი. უნდა ვაღიარო, მე შევამჩნიე, როგორ უარესდება შენი ქცევა; და შენ ისეთი კერი თილი აღარ ხარ, როგორიც იყავი“. ეს სიტყვები, რომელიც მან ჰიტლერის პარიზში შესვლის დღეს დაწერა, მერე დახასა, მაგრამ, საბოლოოდ, მაინც გააგზავნა, შეშუოთებას გამოხატავდა და არა - ჩივილს. როგორც თავად კლემბენტინი წერს, ვიღაც მას გამოუყენდა, ჩერჩილი შეხვედრებზე ხელქეთების მიმართ „იმდენად აგდებულად“ იქცევა, რომ მათგან აღარანიორი იდგა - კარგი თუ ცუდი - აღარ გაჟღერდება, რადგან ყველას ხმის ამოღების ეშნიათ.

ჟუბრისის სინდრომი - ასე უწოდებს ის და მისი თანაავტორი, ჯონათან დევიდსონი, ამ კონდიციას 2009 წელს გამოქვეყნებულ სტატიაში, სახელწოდებით „ტვინი“. ნაშრომში ტრერმინი ამგვარადაა განმარტებული: „ეს არის ძალაუფლების ფლობით გამოწვეული აშლილობა; კერძოდ, ისეთი ძალაუფლების, რომელიც გაიგივებულია უზარმაზარ ნარმატებასთან, ნლების განმავლობაში ნარჩენდება და მის მფლობელს ლამის შეუზღუდავ უფლებებს აძლევს“. ამ მდგომარეობის 14 კლინიკურ მახასიათებელთა შორისაა: სხვების დაუფარავად აბუჩად აგდება, რეალობასთან კონტაქტის დაკარგვა, დაუდევარი ან დაუფიქრებელი ნაბიჯების გადადგმა და არაკომპეტენტურობის გამოვლენა.

ოუენი ალიარებს, რომ ამპარტაციონ-ბისადმი გაკონტროლებული მიძრევილება თავადაც ახსასათებს. საკუთარ გამოცდა-ლებზე დაყრდნობით, ის იმ სტრატეგიუ-ბს ჩამოთვლის, რომელიც რეალობის აღე-კვაცურად აღქმის უნარის შენარჩუნებში ეხმარება. ესენია: ნარსულიდან იმ ამბების გახსენება, რომლებიც ამპარტაციულ გან-წყობას გაფანტაგეს; რიგითი ადამიანების შესახებ დოკუმენტური ფილმების ყურება; ამომრჩეველთა წერილების კითხვის ჩვევად ქვეყანა.

ოუმცა აუენის აპარტავნების ყველაზე
ეფექტიანი გამკონტროლებელი, შეიძლება,
ის გარემოება იყოს, რომ ძალაუფლების გა-
მრავნელ მხარეზე ჩატარებულ მის კვლევა-
ბს ინტერესით არც ბიზნესის სფერო ეკიდება
და არც - განათლების. მართალია, კონკრე-
ტულად აუენზე ამ ვითარებას დადგებითი
ეფექტი შეიძლება ჰქონდეს, მაგრამ ძალაუ-
ფლების მავნე მხარეების გამოვლენისადმი
მსგავსი დაუინტერესებლობა პოლიტიკისა
და ბიზნესის სფეროში სიტუაციის გამოსწო-
რების შესაბამის არა არის.

მოამზადა

„ორადი და მარადიული“

„ორადი და მარადიული“ თენის ნატროშვილის პირველი ნაწარმოებია. ნოველაში ჩანს მატერიალური სამყაროს ორმაგობრების ფონზე (ნარმოსახვის გასაძლიერებლად ავტორი რამდენიმე ადგილზე შეგნებულად არღვევს დორს) პიროვნებაში გონიერი და ემოციური რევენუს ფონზე გაორებიდან როგორ იძალება დროის მიღმა მყოფი სულიერი - მარადიული.

ორადი და მარადიული

„თქვენ რომ წუთისოფლისანი უფლისება იყო, წუთისოფლისაც უფლისებოდა თავისიანები“
ითან XV.19

„წარსულში, მოძავალში წეველით გადავეჭები. რომ მეგლები აფართო მდგრიე მშვენებათათვის.“

გალაკტიონი

საგარეუბნო მატარებელი მორიგ სადგურში შეჩერდა და გზა ისევ გააგრძელა.

ლიანდაგები გორაკებს შუა მიკულაკნება. გორაკებს მინდვრები ცვლის და მატარებელი ბუნებაში მიცურავს.

ვაგონის ფანჯრიდან მოჩანს გრძელი პეიზაჟი. გვიანი შემოდგომაა კახეთში. გარემოს ზამთრის სუნთქვა შეუერთდა. ხალისიანი ფერები გამქრალა, ხეებს ფოთლები სცვივა, ზოგს კიდეც შემოძარცვია. ტყე და გზისპირა ჭადრები ნაზი, მკვეთრი და ნათელი ფერებით შემოსილა; მწვანე ფოთლებს წყლის სილუჯე ტოვებს, ყვითლად და ალისფერებად ანთებულან (მზისა და ცეცხლის ფერები. მიღმიერა-ტრანსცენდენტული)-თითქოს მიწაზე დაშვებამდე ზეცას ეხმიანებიან და ეთხოვებიან.

ქარსაცავების ზოლის პალიტრა; მუქწილეობადოლება თრიმლები. ფშატები. ჯერ ისევ მწვანე და გადაყვითლებული ბუჩქოვანი მცენარები ქმნის ახლადდაღვრილი სისხლის - მოახლოებული სიკვდილის მთაბეჭდილებას.

ვაგონში კი, მეჩვენება, სულ სხვა სამყაროა. ხალხი უაზრო ამბების ყაყანში ცდილობს დროის მოკვლას. ახალგაზრდები, ექვსადგილიან სკამებზე ერთმანეთის პირისპირ რომ დამსხდარან, მხიარულობენ და სხვადასხვა თამაშებით იქცევენ თავს. ერთ განყოფილებაში ჩემოდნებით მაგიდა მოუწყვიათ და ოთხი „ჯოკერს“ თამაშობენ. მათ წინ, ნაპირზე 25 წლის ვაჟი და ოციოდე წლის მომხიბლავი გოგონა საერთო განწყობას გამოთიშვიან და ფანჯარას გასცემიან. სინამდვილეში მათი გონების მზერა ფანჯრის მიღმა არ მიემართება.

ვაჟის თვალებში მოჩანდა ძლიერი ტკივილი და მწუხარება, სულში რომ დაესად-

გურებინა. მასში შინაგანი ბუნება გარეგანს შერკინებოდა. ერთ წერტილში გაჯერებულიყო, მეტი შემართებისგან მზერა და ყველა გრძხობა გაჰყინვოდა - თითქოს მარმარილობიდ ქცეულიყო და საკუთარი ბრძოლის ობელისკი აეგო. მისი ნაკვებიც იმსახურებს დეგლის დადგმას: თხელი, ნათელი, დასრულებული-კლასიკური გარეგნობა. არცერთი ულამაზო ნაკვთი - თითქმის უნაკლო. იშვიათია, მამაკაცი იყოს ასეთი ლამაზი. „მწუხარე სილამაზი“ - ასე დავარქემვდი ამ ძეგლს მოქანდაკე რომ ვყოფილიყავ.

მაფიქერებს: ასახვის როგორი შემართებით ვქმნით ამდენ გაქვავებულ ძეგლებს, როდესაც დრო ყველა მატერიალურ ქმნილებას ანადგურებს. მშვენიერებამ რომ ცეცხლად იღინოს.

ნუთუ ასე გვეძახის მარადისობა?
ან რატომ უნდა იყოს სილამაზე მწუხარე აყვავების ხანაში?

არც გოგონა იმზირება ფანჯრის მიღმა. დროდადრო გულთან მიხუტებულ ყვავილებს ყნოსაც და ვაჟისკენ აპარებს მზერას. ჩანს, რომ მისმა გარეგნობამ მოხიბლა.

- ერთი წაგლეჯვა? - ისმის კარტის მოთამაშეთა ხმები.

- შენი ტარებაა!..
ირგვლივ-საერთო ქაოსი.

მგზავრები ამოდიან და ჩადიან.

- ორი მე წამგლიჯა, შენ შეგეტენა. შენი ბრალია, რომ მოჯოკრე. რაღა ჩემი მოჯოკრე. ეს გაგეფუჭებინა პრემიაზე რომ მიღის!...

ცოტაც და ლამის შეურაცხყოფაზე გადავლენ და თითქმის ისედაც ყველაფერი შეურაცხადია.

მატარებელი მომდევნო სადგურში გაჩერდა და შემხვედრს ელოდება. მუსიკა ისმის: „ცისფერი ტრიო მღერის“. „ბატონები“ - ასე ჰქვია ამ სიმღერას. აბესაძის გამოკვეთილი პირველი: - „ნეტა მართლა ბატონები დამემართოს და ძვირფასო შენი თავი ამაჩემა“ თუ არ ვცდები, ეს სიტყვებია.

- როგორ მიყვარს ამათი სიმღერა! - მეზობელ სკამიდან წამოიძახა ახალგაზრდა, დაბალმა, პირმრგვალმა ქალმა, იქამდეც მთელი გზა, ემოციურად რომ ესაუბრებოდა ნაცრისფერლაპალიან, გამხდარ მანდილოსანს. - თავისივე სოფლის სკოლის მასწავლებლს.

- ცო, კარგი მუსიკა! - თავდაჭრილი სერიოზულობით დაეთანხმა თანამოსაუბრე.

- განსაკუთრებით სიტყვები! - ჩუმად, მაგრამ ვაჟის გასაგონად, ოდნავ შეყვინებით ჩაილაპარაკა გოგონამ.

ისიც თითქოს გამოერკვა, თავი მიაბრუნა და არაამტებულიური თვალებით შეხედა.

- ნამდვილი მაშინ გოგონა, როდესაც თავი

განწირვა შეგიძლია, დააკონკრეტა გოგონამ.

ბედნიერმა ყოფიერებით და ვაჟთან, რომ საშუალება მიეცა. (დღეს გამცილებლისგან გაიცნ).

- ვერ დაგეთანხმებით, - თქვა ვაჟმა, - ძალიან გულუბრყვილო ტექსტია და საკითხავია რა უფროა-თავის მოტყუება თუ სხვებისა...

რომ შეგიყვარონ, უნდა მოატყუე, ასეთი სიტყვებით გაასულეოს. სინამდვილეში მიმდინარეობს ბრძოლა ხასიათებისა: ვინ ვის ნაკლებად აინტერესებს და ეს ბრძოლა გვხვდება ყველგან, თვით საკუთარ იჯახსიც.

ჭეშმარიტი სიყვარული თვითონ ჭეშმარიტების სიყვარულით იწყება. ჩვენ კი, სამწუხაროდ, სიცრუე უფრო შევიყვარეთ. განასიცრუეს შეუძლია ნამდვილი სიყვარული?! ვხედავ, ადამიანებისთვის სიმართლე სისულელედ ითვლება და ჭეშმარიტება მხოლოდ წარსულში, ანუ მათთვის მკვდარია მისაღები. ამიტომ ადიდებენ ჯვარცმულებს და ჯვარმცმელებს ერთად.

... მაგ სიმღერის ტექსტით თუ ვიხელმძღვანელებთ, სიყვარული ნამდვილად მხოლოდ მიგვატოვებს, რადგან რაც უნდა კარგი აიჩინო, ყველას თავს მოაბეზრებ და თუ თან დაავადდი, - საერთოდ არავის ენდომები. ადამიანები ავადმყოფებს კი არა, ჯანმრთელებსაც ვერ იტანენ ხშირად...

გოგონა გაოცებული უსმენდა, ჯერ შინაგანად ვერ მორეოდა ამდენ უცნაურ აზრებს. გონებამ არ იცოდა, ეთანხმებოდა თუ არა, თუმც ყველაფერში ეთანხმებოდა მთელი მისი სხეული და ის გოგონა, გონების მიღმა რომ დაგას.

- თვით საკუთარი დედისთვისაც-დრო ველარ მოზომა ვაჟმა, - რომელიც ალბათ ყველაზე უანგაროა, მოსიყვარულე, პატიოსანი და კეთილი, შვილი იმდენად მნიშვნელოვანი არ არის, როგორც ისინი, ვინც სული გაყიდეს და „მაღალ კლასებში“ სავარძელი შეიძინეს. შეყვნდა, ხმაში სევდა შეგვარა, მზერა დაუმიმდა და თითქოს თავისითვის გააგრძელა: - ხანდახან გოგონა, ვინმეს მართლა უყვარხარ. მაგრამ, თუ არ აეჭვიანე, გავადრო და მოულოდნელად დიდ სიცივეს შენიშნავ, მის გულსა და ფიერებში შენი თავი ველარ გიპოვა. - რომ შეგიყვარონ, სხვის გოგონებზე უნდა ითამაშო. ამ ქვეყანაზე რომ შეგიყვარონ, - უნდა აიძულო! ბოლო სიტყვებით თითქოს აზრმა გზა იპოვაო, გულზე მოშვა, გადაწყვეტით თქვა და გოგონას თვალებში შეხედა. მხოლოდ ახლალა შენიშნა მისი ალფროვანებული მზერა, ახლალა შეიცნ იქ ყოფნა და გაიფიერა: „როგორ ვიქცევო... როგორი სიყვარულით მიყურებს“... - შეეშინდა ტკივილი არ მიეყენებინა.

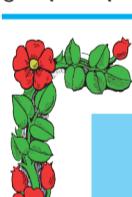
უეცრად შინაგანად საოცარი სითბო ჩაელვარა, გაჟონა, ყველა ნინააღმდეგობა გააღლო და გულში სიცრულედ ამოანათა.

ეს სითბო ქრისტეს მწუხარე ტაძარში და გაზაფხულზე (მატარებლიდან) მინდვრის ბალახების მშვენიერებაში დამინახავს.

თბილისი, 2003 წელი.

ულოცავა!

ლიკა 60 კა ჟავა ჟავა!

ჩვენი ძვირფასო ლიკა, გულითადად გილოცავთ დაბადების დღეს-25 აგვისტოს. რა უცებ გასულა 33 წელი. შენ ჩვენი მწიგნობართა ასოციაციის წევრი ხარ. დედაქალაში გამართულ ლონისძიებებში ყოველთვის დიდი სიამოვნებით იღებ მონაწილეობას და სპონსორობასაც გვინევ, რისთვისაც დიდ მადლობას გიზდით.

ლიკა, შენს ახალგაზრდა ოჯახის წევრებთან ერთად გისურვებთ ჯანმრთელო